

המור השביעי**מקרה לא טהור**

הפירר נספר. נעלם ואיננו.
לא אות, לא גלויה, לא אגרת מפנו.
זה הדש ימים
שלם ותמים
אין קול ואין קשב ואין נאומים.
וכל העולם בתמיהה סימפוטמטית
שואל בפרסונה הזאת הסימפוטית.
איהו האיש? אין שומעים, אין רואים.
כל כך התרגלו בו... פשוט לא, נעים...
ויש לוחשים: עמק סוד פה ורמה,
וקמה נחקרה ואנו רק רמש,
בויקהלמשטרפה יודעים את הפוד...
אך שם סתבררת תמונה שקזאת:
בשטרפה אין גחת. בשטרפה אין שקט.
בשטרפה בוקה ומבוקה מבלקת.
ובבית-הממשלת רוזנים וברון
ממש מטפסים על דלחות וארון...
ואיש אל רעהו
בזיעו: איהו?
לצון הוא חומד לו ורוצה תפשהו...
לרגע מצוץ הוא, לשון רק מושיט,
אך צר שתתפוס בו נהפא התקשיטו...
רץ גבדס הקט ותוקצ בתקע:
שמע, אדולף, איה, שרעם נכפתו
והימלר עומד ושנים חורק:
- צא, אדולף, בן-רגע! מספיק לשחקו
וגרינג בוקה אל הדוקטור סון-קונצה:
- נמאס לי... תמיד הוא ממציא
אינה קונציו!
וקונצה נושף במקטרת סוף-פף:
- האם לא נרענו שהוא מסרף?
וגרינג מוסיף וגונח: הדינה,
באים דפלוטטים, כא ציר ארגנטינה...
ופה בארמון - מנדול ועד קט -
ממש פסיכופט' על גבי פסיכופט!
או גבלס אל גרינג לוחש פמבוע:
- אחי השמן, הפדיסט הירוע,
אתה רך-הפגו בינינו... קום טבו
נסה לתשקיע על אדולף בטובו
וגרינג לגבדס עונה קרב אנוע:
- טובה עצתך, קניבל, אנסנה.
וגבדס משיב לו בנעם ושיר:
- תודות לך אלה, אחי הנומפיר.
או גרינג נצב, מהדק מכנסהו,
איסוף את פרטו ומבליט את תוחו
ופתע רועם הוא לא-פת-ולא-מי:
- צא אדולף,
מהרה ורוץ,
פ ו ק י צ י !
ואדולף יוצא... והדוקטור סון-קונצה
אומר: זהו קונץ מני ארץ הקונציו
שנים על שנים מנהיגים דמוקרטים
נשאו ונתנו עמכם, פסיכופטים:
שנים על שנים תבורוח ליטרטים
כתבו עליכם מתקרים וטרקטטים:
מציאו בכם טעם היסטורי וכטיכי,
עננו פידוסופו-פולטיקו-פסיכי,
קעוד אשר זה הענינו, גלי אמביציה,
הצריך לא פולטיקה
אלא פוליציה!
דכן אנכי, ברופא פסיכופטר,
בוחר לי ללכת מזה הטיאטר,
כי יש תופעות שמטר וסליות
לחקור בן רבי-חקר בדרך-טרום
בתנאי רק אהד (נגידו בקצרה):
בתנאי שמקדם קוראים משטרות!